

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

Рік видання IX.

№ 77 (933)

ВІТРОК, 2 ЛИПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

Серед тих, хто цині має найбагатший ужиток в колгоспі імені Дзержинського Новоукраїнського району, — екіпаж Олександра Петровича Бовкова. Помічником досвідченого комбайнера син Дмитро. 28 — 30 центнерів зерна пшениці намолочують на гектарі механізатори.

На знімку: Дмитро БОВКОВ. Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

Для ювілейного гостинця

На 350 гектарах сподівається зібрати колосів нинішнього літа комбайнер артілі імені Карла Маркса Устинівського району В. Васинович. На перших гектарах молодий механізатор намолочує більше двохсот пудів пшениці. 690 центнерів сіна склали в сирті комсомольці та молодь артілі «Комуніст» Новомиргородського району, влаштувавши ударний суботник.

Знову в комсомольську колілку колгоспу «Шлях до комунізму» Добровеличківського району надійшло 50 карбованців. Це гроші за зданий металом. В липні іще буде 150: пісанобрідці збираються організувати кілька концертів, недільників, знову збирають металевий брухт. Всі ці гроші будуть відраховані у фестивалійний фонд.

СВЯТКУЄ МОЛОДЬ

МАЛА ВІСКА. На своє свято молоді трудівники району зібралися в Онківському лісі. Було проведено конкурси на кращу пісню, танець, художнє читання, змагання між волейбольними командами, ігри, атракціони. Групу передових виробничників і комсомольських працівників нагороджено подарунками та грамотами райкомом і обкомом комсомолу. Свято молоді в районі пройшло під девізом «50-річчю ВЛКСМ — гідну зустріч».

НОВГОРОДКА. Своєму святу молодь ретельно готувала подарунки. Змагання точилося між механізаторами, тваринниками, колективами художньої самодіяльності. На святі й підбили підсумки. Цікавими, змістовними були звітні концерти всіх клубів, та найкраще підготувалися учасники художньої самодіяльності Митрофанівського сільського клубу. Їм і присуджено перше місце.

КІРОВОГРАД. В парку імені В. І. Леніна біля пам'ятника вождю революції — квіти, час від часу змінюється пионерський почесний караул. Хоч і дощ пройшов, та в парку — сотні юнаків і дівчат. І парк, і площа імені Кірова, і вулиці міста стали в цей день танцювальним майданчиком.

Вулицями пройшла мотоестафета, присвячена Дню молоді. Потім відбувся святковий вечір. Старий комуніст О. О. Башакин розповів про важкі і героїчні шляхи революції, молоді доповіли про свої здобутки, дали слово бути гідними продовжувачами справи своїх батьків і дідів.

КРЕМГЕС. Робітники міста і хлібороби полів сповнили сміхом і піснею парк імені Шевченка. В зеленому театрі виступили аматори сцени, найбільш вдало — учасники самодіяльності заводу залізобетонних виробів. Вони виконали не тільки відомі твори, а й пісню місцевого автора Анатолія Загребельного «Комсомольська біографія».

Відбулися масові гуляння, спортивні змагання з волейболу, теніса, легкої атлетики.

День молоді святково відзначили у всіх містах і селах області. Цей день ще раз продемонстрував вірність молоді ідеалам старших поколінь, її любов до Комуністичної партії, вірність інтернаціональним обов'язкам.

то друкує цілі сторінки оголошень про прийом на навчання. Слідкуйте за газетою, обирайте собі до душі вуз, технічне училище або технікуми.

Завсім іншого порядку турботи в одній з наших авторок із с. Кам'яного Новоархангельського району (вона просить не називати її прізвища). «Я вже перейшла до 10-го класу, мене турбує одне питання про те, які зачіски можна робити старшокласникам». І далі: «Чи можна школяркам старшого шкільного віку робити манікюр?» Нію, яка тобі зачіска найбільше до лиця, може порадити кваліфікований перукар. На нашу ж думку, десятикласниця серед учениць молодших класів повинні відляти все-таки не зачіска й манікюр...

Зрозуміло, що ми не називаємо тут листів, які вже опубліковані в газеті. А от товаришам А. Загребельному (авторіві пісні «Комсомольська біографія»), О. Гаєвській, яка надіслала замітку про свою односельчанку, повідомляємо, що їх твори будуть вміщені в одному з найближчих номерів. Дякуємо також тт. В. Степанову, О. Зубицькому та всім іншим, хто відгукнувся на прохання редакції надіслати матеріали до куточка сатири й гумору. Хотілося б лише, щоб більше було сатиричних творів, які викривають не зло взагалі, а конкретних носіїв зла.

Багато читачів просять друкувати в газеті тексти й нотні пісень. Це, зокрема, В. Мачак (Олександрівський район), В. Приліпко з Онуфріївки, М. Озерянська і Н. Омельченко з Павлиша. Ваші побажання будуть в міру можливості виконані, от тільки про строки об'язати не будемо: надто багато замовлень на пісні.

Нарешті, звертаємося до Мих. Бурткого (с. Перегонівка Голованівського району). Ви просите «пояснити все про п'ятиденку». Уточніть, що саме вас хвилює. Написати все про п'ятиденку — навряд чи грубенької книжки вистачить, не те, що газети.

ПОШТА «МОЛОДОГО КОМУНАРА» ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

ської середньої школи Кремгесівського району мріє стати журналісткою. Її лист, написаний після останнього екзамена, свідчить, що у його авторки більше схильності до спостережень, ніж до самоаналізу. Так і бачиш, читаючи її лист, як кожен з десятикласників по-своєму змінився, одержавши останню шкільну оцінку. «В усьому, — пише Валя, звертаючись до своїх ровесників, — у radoцax, турботах, невдачах — нехай щастить вам, друзі мої!»

Ряд вчорашніх учнів звернувся до редакції з менш ліричними листами. В. Подохов з Добровеличківського району, дівчата з с. Недогарків Олександрійського району (вони чомусь не назвали своїх прізвищ, а підписалися «Аня, Іра, Галія»), Галія Лазарук з Новоархангельського району просять дати адреси технічних училищ та інших навчальних закладів. Друзі! «Молодий комунар» час-

Багато читачів просять друкувати в газеті тексти й нотні пісень. Це, зокрема, В. Мачак (Олександрівський район), В. Приліпко з Онуфріївки, М. Озерянська і Н. Омельченко з Павлиша. Ваші побажання будуть в міру можливості виконані, от тільки про строки об'язати не будемо: надто багато замовлень на пісні.

Нарешті, звертаємося до Мих. Бурткого (с. Перегонівка Голованівського району). Ви просите «пояснити все про п'ятиденку». Уточніть, що саме вас хвилює. Написати все про п'ятиденку — навряд чи грубенької книжки вистачить, не те, що газети.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР

1 липня в Києві відкрилась третя сесія Верховної Ради Української РСР сьомого скликання. На обговорення депутатів винесено питання про стан і заходи по дальшому поліпшенню культурно-побутового обслуговування населення Української РСР, про проекти законів Української РСР, про сільську і селищну Ради депутатів трудящих, про утворення Комісії Верховної Ради УРСР по охороні природи, про внесення змін у склад деяких існуючих постійних комісій Верховної Ради УРСР та про затвердження Указів Президії Верховної Ради УРСР.

Відкриваючи сесію, депутат О. Є. Корнійчук говорить:

Товариші депутати! Ми зібрались в дні, коли комуністи, всі трудящі республіки готуються урочисто відзначити знаменну історичну дату — п'ятдесятиріччя Комуністичної партії України.

Дозвольте від вашого імені звернутися з словами щирого вітання до бойового авангарду українського народу — Комуністичної партії.

На ранковому засіданні з доповіддю в першому питанні виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР депутат І. Д. СТЕПАНЕНКО.

В роботі сесії беруть участь член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України П. Ю. ШЕЛЕСТ, кандидат в члени Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів УРСР В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ, Голова Президії Верховної Ради УРСР Д. С. КОРОТЧЕНКО та інші керівники Комуністичної партії і уряду республіки.

(РАТАУ).

ДО 50-РІЧЧЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

РЯДОВИЙ КОМУНІСТИЧНОГО БАТАЛЬйОНУ

БЛАСНИЙ краєзнавчий музей весь час поповнюється новими матеріалами. Приходять люди різного віку, щоб розповісти про перших борців за владу Рад, приносять документи і фотографії.

Якось завітала літня жінка і протягнула потерті вивільні фотографії.

— Майже п'ятдесят років я їх зберігала як найдорожчу пам'ять про братів Якова і Павла, — сказала, а потім розповіла все, що про них знала.

Народились обидва брати в дуже бідній селянській родині в селі Канежі. Ще не було їм і восьми років, як стали наймитувати в поміщика.

Потім почалася світова війна. Всі три роки брати були на передовій в окопах. Павло повернувся в Каніж наприкінці 1917 року. В червні 1918 року вибухнуло Канізьке повстання. Сотні селян колишніх фронтівців беруть в ньому участь, серед них і Павло Танін. Окупанти жорстоко розправилися з повстанцями. Брат убитого поміщика Луценка першим назвав Павла Таніна та Макара Сімбату і їх сразу ж біля входу до церковного подвір'я розстріляли.

Самовиддано боровся за владу Рад і Яків З революційними ідеями він познайомився в окопах, брав участь в революційних подіях. Після перемоги Жовтневої революції Яків повернувся в село переконаним більшовиком. Потім працював на заводах у Єлисаветграді. За дорученням Єлисаветградського по-

вітового комітету партії під час австро-німецької окупації він займався поновленням і створенням нових підпільних організацій, передавав їм інструкції, зброю. Небезпека переслідувала його на кожному кроці, але кожного разу виручала його особиста хоробрість і кмітливість.

У травні 1919 року, коли на Єлисаветград наступали банди Григор'єва, Яків Танін один з перших записався в Комуністичний батальйон — захищати місто.

Розповідають, що перед боем він сказав товаришам:

— Буду битися до кінця, до повної перемоги над ворогом, живий гвинтівки з рук не випущу.

І коли після бою комуністи стали рахувати свої сили, Якова Таніна в живих уже не було. Травневого дня бандитська куля обірвала в розквіті сил молоде життя. Газета «Известия Єлисаветградського Совета робітчих, крест'янських і красноармійських депутатів» помістила про Якова Таніна хвилюючий некролог. Написала скоріше багнетом, ніж пером:

«Славний борець комуніст Яків Танін помер смертю хоробрих. Комуністи, революціонери, схиліть свої прапори на мить над могилою героя, щоб заново гордо піднявши їх іти в бій».

Р. ТУРБАЙ, науковий співробітник краєзнавчого музею.

В Х залі Київського філіалу Центрального музею В. І. Леніна, де експонуються документи Першого з'їзду Комуністичної партії (більшовиків) України.

Фото А. Піддубного. (Фотохроніка РАТАУ).

ПІВРІЧНИЙ — ДОСТРОКОВО

Колектив промислових підприємств республіки, змагаючись за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна і 50-річчя Комуністичної партії України, достроково, 28 червня, виконали піврічний план по загальному обсягу реалізованої продукції і випуску найбільш важливих видів виробів.

Порівняно з першим півріччям минулого року випуск промислової продукції в республіці зріс на 19 процентів.

(РАТАУ).

Ювілейна виставка

В Луганському художньому музеї імені Артема відкрилась виставка, присвячена ювілеєві. Експонується понад сто творів живопису, скульптури, графіки, в яких відображено революційний, бойовий і трудовий подвиг луганчан.

(РАТАУ).

БОЙОВОМУ ЗАГОНОВІ КПРС ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

У Дніпропетровську закінчилась наукова конференція, присвячена 50-річчю Комуністичної партії України. Вона була скликана Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти УРСР і Дніпропетровським державним університетом. Було заслухано понад 40 наукових доповідей, які висвітлюють славний історичний шлях Компартії України.

ВРУЧИЛИ МИХАЙЛУ КЛЮЧІ

Нова служба в колгоспі і її потреби

Зараз чимало зроблено, щоб і в колгоспах впровадити наукову організацію праці. В багатьох господарствах уже чітко визначені обов'язки бригадира, механіка та інших спеціалістів, розвантажено їх від дрібязкових справ з тим, щоб вони мали час займатися основними питаннями.

А от голови правлінь артіль ще ой як часто займаються малозначущими справами. І в першу чергу це стосується побутових і комунальних потреб однопосельчан. «Іване Івановичу, мені треба дошок на ремонт підлоги». «А мені шиферу». «Мені цегли кілька сот, димар викласти». Навіть важко підрахувати, скільки ходоків за місяць буває в кабінеті голови колгоспу з такими і подібними проханнями. І голові, звичайно, доводиться вирішувати, бо інакше не можна. Кожен визнає, що такий порядок явно суперечить НОП. А вихід?

Новгородківський райком КП України та райвиконком, вивчивши стандарти, ознайомившись із досвідом черкашан, на початку минулого року порекомендував правлінням артіль створити комунгоспи. В червні того ж року загальні збори колгоспників підтверди-

ли правильність рекомендацій. І згодом у всіх господарствах району з'явилася нова служба — служба комунального господарства.

Часу минуло ще небагато, але вже ясно, що вона дуже потрібна, заощаджує час керівників господарства і колгоспників, створює для останніх чимало зручностей, вільши на себе турботи по будівництву і ремонту жител, по зареєстрованню надвія і т. ін.

Найкраще зарекомендували себе комунгоспи артіль імені Шевченка, імені Кірова, імені Леніна, імені Калініна, імені Орджонікідзе.

Так, у комунгоспі артіль імені Шевченка працює 14 чоловік. Їм виділено 10 тисяч карбованців оборотних коштів, приміщення, будівельний матеріал, транспорт. Комунгоспу передано ланню, перукарню. Працівники комунгоспу вже в цьому році намічають збудувати десять і капітально відремонтувати дванадцять будинків колгоспників, вони завезли трудівникам артіль перші 130 тонн вугілля та кілька десятків складометрів дров.

В колгоспі імені Леніна майстри комунгоспу вже здали в експлуатацію чотири будинки і три гуртожитки. В колгоспі імені Ульянова комунгосп взяв на себе турботи не лише по ремонту і будівництву житлових будинків, а й по обслуговуванню газового господарства, мережі водопостачання, по ремонту гроутарів.

В кінці квітня на сесії районної Ради депутатів трудящих розглядалося питання про комунальне і побутове обслуговування населення району.

— Комунгосп вигідний трудящим, полегшує роботу правління артіль, — говорять колгоспники.

Такої ж думки майже всі, з ким ми ці доводилося бесідувати. Звичайно, хіба може бути незадоволений Михайло Яценко, наприклад. Він працює секретарем комсомольської організації артіль імені Кірова. Зрозуміло, що часу будуватися в нього мало. Та він і не ламав голову над цим. Не довізі після од-

руження йому вручили ключі від нового будинку.

За комунгоспи тепер голосують обома руками і колгоспники, і керівники господарств. Та одного схвалення вже недостатньо. Для дальшого успішного розвитку нової служби колгоспу треба ще вирішити чимало питань.

Олексій Андрійович Голуб, заступник голови райвиконкому, який тригазлий час раніше був сам головою колгоспу, знає село і його комунальні потреби, говорить, що в першу чергу слід вирішити питання про загальне керівництво комунгоспом, впорядкувати норми та розцінки на виконану роботу і вирішити питання про підготовку кадрів безпосередньо для комунгоспів.

Є й інші, не менш пекучі потреби в новій службі. Найперша — це будівельні матеріали. Деяку кількість їх виділяють колгоспи і сільські Ради з своїх фондів, але недостатньо. Було б добре, якби хоч частина потрібних матеріалів надходила безпосередньо комунгоспам. Але хто їх повинен виділяти — райспоживспілка, районне об'єднання «Сільгосптехніки», обкомунгосп?

Відкритим залишається і питання про те, потрібний чи не потрібний комунгоспам окремий рахунок у банку. Більшість схиляється до того, що треба мати окремий рахунок, який би давав можливість купувати все потрібне також за готівку. Це, на думку товаришів з комунгоспів, дало б можливість оперативніше виконувати замовлення громадян. А от банк, який мав би стати арбітром у цій суперечці, поки що мовчить.

І ще одне. Вже стало правилом, що комсомол завжди підтримує нове. Так чому б сільським комсомольцям не взяти шефство і над новою службою в колгоспах? Комсомол може чимало зробити для становлення комунального обслуговування на селі, в першу чергу допомогти підготувати висококваліфікованих спеціалістів.

В. ЦВЯХ,
спецкор «Молодого комунара».

СЕРДЕЧНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

БЕРЛІН. (ТАРС). Громадськість НДР відзначила 75-річчя з дня народження Першого секретаря ЦК СЄПН, Голови Державної Ради НДР Вальтера Ульбріхта, видатного діяча німецького і міжнародного робітничого руху, полум'яного борця за інтереси трудящих, за справу миру і соціалізму, проти імперіалізму і фашизму.

У будинку Державної ради НДР відбулася урочиста церемонія передачі поздоровлень ювілярові.

Із словами сердечного братерського привіту і добрих побажань до В. Ульбріхта звернувся член Політбюро ЦК КПСР, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний. Він вручив ювілярові привітання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Президії Верховної Ради СРСР, а також орден Жовтневої Революції, яким Президія Верховної Ради СРСР нагородила В. Ульбріхта у зв'язку з знаменною датою.

Про наступний візит у Радянський Союз Гамаль Абдель Насера

На запрошення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР президент Об'єднаної Арабської Республіки, голова арабського соціалістичного союзу Гамаль Абдель Насер у відповідності з досягнутою домовленістю прибуде з офіційним візитом у Радянський Союз 4 липня 1968 року.

На заводі «Червона зірка» Надія ПЕДОБНИУК знають як хорошого токаря. А комсомольці інструментального цеху, де вона працює, вважають її неабиякою активісткою. А ще її Педобніук — книголюб, одна з кращих сільських хоровай капелі. Фото О. КОБЦЯ.

АСТРАХАНЬ—КІРОВОГРАД

ЗАВТРА В ПРИМІЩЕННІ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ІМ. М. Я. КРОПІВНИЦЬКОГО РОЗПОЧИНАЄ СВОЇ ГАСТРОЛІ АСТРАХАНСЬКИЙ РОСІЙСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. С. М. КІРОВА.

НАШ КОРЕСПОНДЕНТ ЗУСТРІВСЯ З ДИРЕКТОРОМ ЦЬОГО ТЕАТРУ ВАЛЕНТИНОЮ ІВАНІВНОЮ ІВАНОВОЮ І ВЗЯВ У НЕЇ ІНТЕРВ'Ю.

— Валентино Іванівно, традиційне запитання: ваш театр до цього був уже в Кіровограді!

— В Кіровограді ми вперше. А на Україні останнім часом — вдруге. Минулого року наш театр працював у Чернігові та Ровно.

— То яке враження справили на вас українські глядачі.

— Мало сказати, що чудове. Мені здається, більш гостинних, щирих і привітних людей, ніж українці, — немає.

— Кілька слів, будь ласка, про колектив театру.

— У трупі сорок артистів. Вісім із них — заслужені. Це Ніна Нагуло, Людмила Шалошнікова, Веніамин Андреев, Любов Головова й інші. У нас багато молоді, яка закінчила театральні заклади в останні два — три роки, але вже проявила себе. Це — Юлія Найдіна,

Микола Четвергов, Віктор Лоскутов, ряд інших. Головний режисер театру — Олексій Образцов, заслужений артист РРФСР.

— Що ви запропонуєте кіровоградцям!

— Репертуар театру характерний тим, що в ньому переважає сучасна драматургія: «Щит і меч» В. Кожевникова, «Я відповідаю за все» (за одноіменним романом Ю. Германа).

— Які спектаклі, якщо так можна сказати, адресуються молодим глядачам!

— Наша програма майже вся для молоді: «Далеке вікно» В. Собха, «Більше не йди» В. Тура, «Я люблю тебе, Інго» В. Делендіка, «Як я відпочивав» В. Покровського.

— Валентино Іванівно, сільський глядач теж зможе познайомитися з творчістю астраханських артистів?

— Гастролі триватимуть 26 днів, і не тільки в обласному центрі. Ми будемо давати вистави в сільських і колгоспних клубах Бобринецького, Олександрійського, Кремгесівського, Олександрівського та інших районів.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

ВІДПОВІДЬ МОЛОДІ

ЗАХІДНИЙ БЕРЛІН. Нормалізація відносин між Західним Берліном і Німечкою Демократичною Республікою є настійною необхідністю.

Про це заявили учасники молодіжного форуму, який відбувся в Західноберлінському технічному університеті. Ініціаторами проведення форуму виступили студентські організації обох Західноберлінських університетів, а також організація позапарламентської опозиції «Республіканський клуб». Форум був відкритий на порожню класівню, підняту західноберлінським сенатом у зв'язку з останніми захисними заходами НДР.

ПЛЕНУМ МОЛОДІХ КОМУНІСТІВ МЕКСИКИ

МЕХІКО. У столиці Мексики відбувся пленум Центрального Комітету Союзу комуністичної молоді. На засіданнях обговорювалися питання міжнародного становища, обстановка в країні і проблеми розвитку мексиканського молодіжного руху. Генеральний секретар ЦК Союзу Маркос Леонель Посадає у своїй доповіді підкреслює, що у робітничого класу Мексики і його партії є всі можливості організувати могутній молодіжний рух за краще життя і за побудову соціалістичного суспільства в Мексиці.

СОЛІДАРНІ З СТУДЕНТАМИ

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО. Близько тисячі викладачів університетів і середніх навчальних закладів бразильського штату Гуанабара зібралися на мітинг перед будинком міністерства освіти в Ріо-де-Жанейро. Вони передали містеру заяву про солідарність з боротьбою студентів і на підтримку їх вимог перебудувати всю систему освіти в країні. Викладачі поставили вимогу звільнення арештованих студентів і припинити переслідування студентських керівників.

Потрапити до Софії на IX Всесвітній фестиваль молоді й студентів — мрія багатьох юнаків і дівчат. Оригінальним способом хочуть досягти цієї мети 17-річні школярі з Праги. Вони вирішили добратися до столиці майбутнього фестивалю на... рідкових козлах.

Грох чехословацьких школярів створили «Клуб рідкових козлів», членами якого є тільки троє: Богуміл Прунда, Ян Маркет і Ян Каліста. Зараз школярі з Чехословаччини проводять регулярні тренування, готуючись до неслухняної подорожі.

На зйомку: члени «Клубу рідкових козлів».
Фото СТК — АПН.

У СТРАХУ ВЕЛИКІ ОЧІ

Юнаки й дівчата, які закінчують в цьому році середню школу міста Поррантрію (Західна Швейцарія) вирішили відзначити цю важливу подію в їх житті карнавальним походом. Карнавал вийшов на вулицю. Глядачі зустрічали молоді оплесками й сміхом. Веселощі були в розпалі, коли раптом з'явилася поліція. Поліцейські накиннули на учасників карнавалу, б'ючи їх і розриваючи на шматки жартівливі плакати. Один із поліцейських, вирвавши у когось мітку (затрибут карнавалу), почав бити нею школярку по обличчю. Інші потягли одного з підлітків за ноги по бручківці, осяпаючи стусанами...

Неймовірна розправа над школярами викликала обурення швейцарської громадськості. Зараз в Поррантрію вирішують: хто ж винен у скандальній розправі з школярами? Захищаючи честь мундиру, дехто із представників влади заперечує, що школярі, мовляв, «заваждали вулицям рухові», а поліцейські «не втримались».

З'ясування скандалу в Поррантрію варто, очевидно, шукати не в «схвальному стані» поліцейських, а в тій пропагандистській кампанії, яку ведуть зараз праві швейцарські кола. Тут всі пам'ятають розгін поліцією антиімунітаристської демонстрації молоді в Женеві в травні, після якої місцева «партія пильних» почала вимагати заборони вуличних демонстрацій студентства і молоді. А буржуазна швейцарська газета «Нобе цюрхер цайтунг» схвалила розгін молодіжної демонстрації в цьому місті і закликає владу «не терпіти більше провісників революції», не піддаватися на вимоги молоді. Днями в газеті «Трібюн де Лизанн» розповідалось про навчання поліцейських поводженню з граблями і сльозоточивими бомбами. «На випадок якщо їм доведеться зитонхнутися з вуличними маніфестаціями, поліцейські повинні вести себе твердо й рішуче», — говорить газета.

Після цього не варто дивуватися, що поліцейські Поррантрію прийняли певинний карнавал школярів за «відхід порядку» і, навіть не розібравшись в жартівливіх лозунгах, створили й ранили на підлітків стусанами.

Г. ДРАГУНОВ,
кор. ТАРС.

Женева.

Книга про Ілліча,

Фото П. МАЛЄЄВА.

ФІЛЬМИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ЮНОСТІ

Сторінки славного п'ятдесятіріччя Ленінського комсомолу відображені в стрічках кінофестивалю, який проходить у столиці і присвячений Дню радянської молоді. У дні фестивалю на екрани виходить кілька нових робіт радянських кінорежисерів. Справжній поділ лягли в основу фільму «Тиха Одеса», що розповідає про участь молоді в боротьбі з контрреволюцією на початку двадцятих років. Сучасні морально-етичні проблеми ставляться в картинах «Удар! Ще удар!» і «Ще раз про любов». У фестивалі вініші — більше п'ятдесяти творів вітчизняного кіно минулих років. Серед них — «Комсомольськ», «Путівка в життя», «Молода гвардія», «Балада про солдата» й інші стрічки, що розповідають про життя, трудові й бойовий героїзм радянської молоді.

(ТАРС).

ПАВЛОГІРКІВСЬКИЙ ФАНТОМАС

З якогось часу, я точніше пізніше тому, мешканці села Павлогірківки втратили спокій. Особливо нервують власники мотоциклів і автомобілів. Навіть ті, хто чинить на двері гаражів здорові замки, милько починають себе шпачити на м'яких постелях. А вишен у всьому Пав-

сомольській організації складати плани, як зловити доморошеного Фантомаса. Поки думали-гадали, він «запріг» мотоцикла одного відповідальшого товариша і майнув у світ. Наїздивши п'ятсот кілометрів, прикотив його додому і поставив під колгоспним садом.

Подіюють, що обтрусивши під далеких доріг (а катався він і по Миколаївщині, і по Одещині, і ще десь), Павло сказав: — Оце ще для повного задоволення покатаюся на «Волзі» голови колгоспу Андрія Петровича Крижовиці — і тоді можна й заспокоїтись...

Хтозна, можливо, й правду сказав шістьнадцятирічний невловимець, і, можливо, повірив у його останню претензію дільничий уповноважений міліції В. Скрипник. Але це аж ніяк не заспокоїло павлогірківців. На всякий випадок вони на ніч обплутують мотоцикли товстими ланцюгами, на могутні забори замкають гаражі й сараї і ведуть пильні спостереження за ними цілими ночами.

Катається невловимий Павло Ткаченко на чужому транспорті. Пеєе чужий пастрій, чужі перани. І не вірять у плани свого полонення, які складаються вже ось протягом цілого піаріччя.

А чи не затягнулась ця «операція»?

Г. ПАШНІЧ.

Бобринський район.

ЯКЩО ТИ — В ІНШІЙ ЛЮДИНІ

З РАДІСТЬ І ТРУДНІСТЬ ПІЗНАННЯ

В. СУХОМЛІНСЬКИЙ, член-кореспондент Академії педагогічних наук СРСР, заслужений учитель школи УРСР

«Я жить хочу, чтоб мыслить и страдать», — в цих словах О. С.

Пушкін висловив свій погляд на мету життя. Мабуть, важко знайти в житті школи гостріше й животрешніше питання, ніж питання старшокласників: для чого ми вчимося? З якою метою оволодіваємо знаннями? Зараз, коли школа стоїть на порозі здійснення загальної середньої освіти, це питання набуває особливої ваги.

Як відповідають іноді учителі на нього? — Ви вчитесь, щоб бути освіченими, добре підготовленими до життя будівниками комунізму. Знання, які здобуваєте в школі, застосовуватимете в житті.

Ці відповіді аж ніяк не задовольняють юнаків і дівчат, бо вони або дуже загальні або ж не охоплюють всієї складності й багатогранності духовного життя людини. Якщо юнаки й дівчата повірять вам, що всі знання, здобуті в школі, знайдуть практичне застосування в праці, то вони швидко розчаруються. Орієнтовати юнацтво на це — значить по суті обманувати. Понад 70 процентів випускників середньої школи йтимуть після навчання безпосередньо на виробництво. Де ж у практичній роботі хлібороба чи будівельника, тваринника чи залізничника знайдуть застосування знання, скажімо, з стародавньої історії чи іноземної мови?

Орієнтація вихованців на практичну застосованість всіх знань, на те, що без знань неможливо псевноцінна праця, — це утилітарний шлях виховної роботи. Хибний він передусім тому, що знання потрібні людині не тільки для того, щоб вступити до вузу й здобути освіту — знову ж таки для спеціальності і знову ж таки для шматка хліба насуцного й інших життєвих благ, Правильний шлях ми вбачаємо в тому, щоб, розуміючи безумовну необхідність знань для праці, юнацтво бачило сенс свого навчання не тільки в праці, не тільки в келі потреб майбутньої спеціальності. Знання мені потрібні не тільки тому, що я маю стати інженером чи трактористом, лікарем чи геологом, педагогом чи конструктором; значна мені потрібні передусім тому, що я мушу стати Людиною — громадянином своєї Вітчизни, творцем, культурною особистістю, батьком-матір'ю — ось якою ідеєю ми прагнемо надихнути юну душу. Жити, щоб мислити; жити, щоб збагнути радість творчого буття; жити, щоб залишити себе в славі й честі, могутності й величі Батьківщини, — ось якими стимулами намагаємось ми одухотворити дуже складне, тонке й багатогранне бажання бути освіченим, культурним, розумним.

Саме у вихованні цього бажання ми, педагоги, вбачаємо мудрість тієї комсомольської педагогіки, таємниці якої мусить добре збагнути кожен учитель, якщо він хоче бути справжнім наставником юнацтва.

Що ж лежить в основі цього бажання, як важливого стимулу самовиховання юнацтва? Радість пізнання. Дуже складною сферою нашої комсомольської педагогіки є спрямованість зусиль учителів і комсомольської організації на те, щоб всі роки перебування в школі, особливо ж роки навчання в старших, 8—10 класах, були осяяні радіщами інтелектуального життя, радіщами відкриття й пізнання істин, радіщами утвердження розумових сил і здібностей. Мова йде про навчання на уроках, а про інтелектуальне життя в найширшому сенсі цього поняття. Ось тут, у творенні інтелектуального життя, у формуванні духовних інтересів і відкривається широка нива спільної діяльності педагогів і шкільного комсомолу.

Перш за все ми намагаємось того, щоб освіта, оволодіння знаннями не обмежувались уроками, щоб читання не зводилось до підготовки домашніх завдань за підручниками. Іншими словами, інтелектуальне життя школяра починається тільки тоді, коли поруч з обов'язковим читанням підручника, обов'язковим виконанням класних і домашніх завдань є необов'язковий, добровільний, цікавий і щирим не замінний світ книги, світ читання, світ задоволення інтелектуальних інтересів, що повсякчас виникають, розвиваються, збагачують духовні надбання особистості. Багаторічний досвід переконує: якщо у школяра духовні інтереси обмежуються обов'язковими завданнями, обов'язковим читанням — у нього дуже обмежений, убогий інтелектуальний кругозір, йому не хочеться читати, уроки стають для нього, чим далі, тим більшим тягарем.

Чим ширше коло обов'язкових знань, якими треба оволодівати учневі, тим більше книг необов'язкових мусить увійти в його духовний світ. Всі зусилля педагогічного колективу й комсомольської організації спрямовані в нас на те, щоб книга, читання стали найголовнішим духовним інтересом і захопленням підлітка, юнака, дівчини. Кожен класний керівник старшого класу вважає своїм почесним обов'язком бесіду про книги. Ці подорожі в світ книги (так називаємо ми бесіди) є іскрою, що запалює багаті самостійної думки. Ми прагнемо до того, щоб юнакові, дівчині захотілося вийти за межі програми, щоб у кожного вихованця був свій улюблений предмет, щоб вечорами їх не можна було відірвати від книги. Для юнацтва й підлітків у нас є Кімната Думки. Тут вдумливо підібрані книги — не легке читання, а книги, що вимагають зосередженості, напруженої мислі. Є шафи з художньою, науковою літературою, з довідниками. Окрема шафа відведена для книг, що їх об'єднує загальна ідея «У кого вчиться жити». Тут зібрані книги, присвячені видатним людям, життя й боротьба яких є зразком, провідною зіркою для юнацтва. Це книги про Маркса і Леніна, Дзержинського і Бабушкіна, Тімірязєва і Павлова, Кібальчица і Олександра Ульянова, Тараса Шевченка і Горького, Міклухо-Маклая і Сеченова, Миколу Острівського і Юліуса Фучіка.

ТРИДЦЯТЬ ТРИ РОКИ праці з дітьми твердо переконали мене в тому, що невгасимою іскрою, яка запалює на все життя вогнище жадоби знань, вічне прагнення до пізнання, деє насолоду інтелектуальної радості, — цією іскрою є пізнання Людини. Хай підліток, перед яким тільки відкривається світ, переживе почуття подиву, пізнаючи скраєве, прекрасне життя людей, чий імена навіки ввійшли в скарбницю героїзму і мислі. Ми прагнемо до того, щоб у роки отрочества і ранньої юності кожна людину надихнула, зачарувала, потрясла книга, в якій сторінка, кожен рядок горять як розплавлена сталь, як віщій вогонь сонця. Кімната Думки — це найскраєніше вогнище нашої комсомольської педагогіки. Ми вважали б роботу комсомольської організації духовно збагаченню й безперспективному, якби кожен юнак, кожну дівчину не знайшли тут своєї книги, не засиділись над нею до пізньої ночі, не зустріли спілку, допитуючи останню сторінку книги, що стала одкровенням, не перестали кілька разів слово улюбленої книги. Через Кімнату Думки книга входить в духовний світ молодої людини на все життя.

Радячись з комсомольським активом про те, чим живе кожен наш вихованець, ми, педагоги й комсомольські активісти, завжди стурбовані дуже гострим і нерідко болючим питанням: якими книгами захоплюється юнак, дівчина? Чи є вже у нього улюблена книга? Яку книгу він прочитав, кілька раз переречитав? У якій книзі йому засяло світло, при якому він побачив сам себе, почав думати про самого себе? Яка книга дала йому в руки мірку, з допомогою якої він почав вимірювати сам себе? Які книги є в його особистій бібліотеці?

Цьому, останньому питанню ми надаємо особливої ваги. Я, вихователь, стаю справжнім володарем дум і поривів духовних свого вихованця тільки тоді, коли, заро-

бивши вперше в своєму житті карбованця, перше, що йому хочеться купити, — це книга. Ми домагаємось того, щоб у кожного вихованця була своя особиста бібліотека. У одного — сто книг (у окремих комсомольців — двісті, триста і навіть п'ятсот), у іншого — двадцять. Вирішальне значення має не кількість книг, а те, щоб людина час від часу відкривала свою душу перед своїми улюбленими книгами, щоб сторінки й рядки звучали для її серця, як звучить музичний інструмент, до якого торкаються пальці музиканта. Особиста бібліотека — це один з найголовніших показників духовної культури вихованця, це, разом з тим, дзеркало нашої виховної майстерності.

КОЖЕН НАШ УЧИТЕЛЬ старших класів є наставником комсомольців. Ми вважаємо своїм виховним ідеалом те, щоб у кожного педагога, який має справу з комсомольцями, були свої учні. В це поняття ми вкладаємо ось який зміст: кожен викладач відкриває в школяреві, образно кажучи, коштовний камінець здібностей, відкриває й утверджує нахил, інтерес до своєї науки. У математика — свої учні, група школярів, що виявила здібності до вивчення математики, у фізика — свої учні, у літератора — свої, у викладача механізації сільськогосподарського виробництва — свої... Кожен викладач — а краще сказати вихователь здібностей, відкривач інтелектуального осереддя людини — прагне до того, щоб його учні, вийшовши за межі програми, захоплювались науковою літературою. Кожен викладач є організатором і душею науково-предметного гуртка. В стінах середньої школи окремі учні роблять перші кроки в дослідницькій, експериментуванні — це особливо важливо.

Запросивши комсомольських активістів на засідання педагогічної ради, ми думаємо про окремих своїх вихованців: чий вони учні? Чи вдалося нам, педагогам, відкрити коштовний камінець у кожній душі? Чи збагнув уже кожен наш вихованець духовну повноту й радість життя в світі книг? Чи осмислив і серцем відчув, у чому його «золота жилка» — здібність, покликання, талант? Якщо хоч на одно з цих питань відповідь негативна, значить, ми, педагоги, ще мало допомагаємо комсомолові, значить, ми ще не надихнули ідейне життя комсомольської організації своєю педагогічною майстерністю.

4. ФІЛОСОФСЬКИЙ — РІЧ НЕОБХІДНА

Засобом виховання духовної зрілості, громадянської свідомості, жадоби до знань, прагнення до багатого, повноцінного інтелектуального життя є ознайомлення підлітків, юнаків і дівчат з марксистсько-ленінською теорією. Ми, вихователі, вважаємо своїм святым ділом те, щоб вихованці наші зрозуміли: марксистсько-ленінська теорія — це не сухі формулювання, а глибоко хвилюючі, цікаві, захоплюючі сторінки, що горять вічним, невгасимим вогнем. Ми домагаємось того, щоб підлітки й юнацтво доторкнулись безпосередньо до цих сторінок, а не діставали уявлення про марксистсько-ленінську теорію тільки на підставі статей і книг, що коментують першоджерела.

Філософський гурток — одно з наших вогнищ духовної культури юнацтва. Ми вважаємо, що філософський гурток у школі — це для юнацтва така ж необхідна річ, як азбука для першокласників. Від першої праці Маркса — його гімназичного твору «Роздуми юнака при виборі професії» — до сторінок ленінського «Матеріалізму й емпіріокритицизму» — на заняттях філософського гуртка ми читаємо старшим піонерам і комсомольцям уривки з окремих творів основоположників наукового комунізму.

Найгоповніше й найцінніше в цій справі те, що ми розкриваємо перед юнацтвом дух пристрасної боротьби за краще майбутнє людства, вічно живу красу мислі, дослідництва, пошуків істини. Окремі сторінки «Капіталу» Маркса, «Діалектики природи» Ф. Енгельса, «Держави і революції» та «Матеріалізм

(Закінчення на 4-й стор.).

(Продовження. Початок в газеті за 27 червня).

ЯКЩО ТИ — В ІНШІЙ ЛЮДИНІ

(Закінчення).

і емпірокритуризму» В. І. Леніна захоплюють юнаків і дівчат великою силою логіки, перед юнацтвом відкривається поезія мислі, їм хочеться читати праці основоположників марксизму-ленінізму самостійно. Ми вважали б виховання молоді неповноцінним, якби в роки юнацтва кожен не прочитав хоча б кілька десятків сторінок з першоджерел наукового комунізму.

5. ЮНИЙ ГРОМАДЯНИН

«Людина — це відповідальність», — писав французький письменник Сент-Екзюпері. Так, громадянин починається з відповідальності, з такого усвідомлення обов'язку, яке надихає на діяльність в ім'я вищих ідеалів боротьби за краще майбутнє людства. Ми домагаємось того, щоб кожен старший піонер і комсомолець за когось і за щось відповідав, щоб праця для суспільства, для майбутнього стала органічною потребою і найголовнішим джерелом почуття особистої людської гідності. Можна сказати без небезпеки перебільшення, що одним з найголовніших завдань комсомольської педагогіки — спільної діяльності вчителя і комсомольського комітету — є педагогічне керівництво першими кроками труда юних на ниві громадянства.

За кого й за що відповідає той, хто готується до вступу в комсомол, і кожен комсомолец? Кому й чому віддає свої духовні сили кожен підліток, юнак, дівчина? Що є головною джерелом радощів для кожного — чи те, що він одержує від старшого покоління, чи те, що він віддає людям? — Над такими питаннями думає комітет комсомолу, і ми, педагоги, запрошені на засідання комітету, допомагаємо своїм юним друзям розібратися в цих питаннях. Разом з комсомольським активом ми дбаємо про те, щоб кожен юнак, кожна дівчина вкладали часточку своєї душі в людину, щоб бачили себе в людині. Це, на мій погляд, альфа і омега комсомольської педагогіки. Один комсомолец керує гуртком юних механізаторів—школярів 3-го класу, другий — вожакий жовтенятської групи, третій — організатор дитячого Театру Казки, четвертий — дружить з дівчиною, що вже кілька тижнів лежить прикована до ліжка тяжкою хворобою... — якщо в шкільному колективі все робиться для того, щоб кожного, буквально кожного вихованця підняти на вершину інтелектуального і морального розвитку, то для кожного комсомольця знайдеться громадянське діло.

Громадянська діяльність — дуже важлива сфера об'єднання старшокласників у творчі колективи, причому змістом діяльності цих колективів є громадянська

творчість. У кожній комсомольській організації класу є лекторська група. Юні лектори готують доповіді, повідомлення, з якими виступають на вечорах науково-природничих і науково-політичних знань. Ці вечори проводяться на Вогнищах Культури — так називають комсомольські маленькі сільські центри пропаганди знань серед населення. Вогнище Культури — це, як правило, звичайна хата колгоспника, до якої господар запрошує сусідів, сюди приходять комсомольці, розповідають про досягнення науки і техніки, про те, що діється в світі.

Ми твердо переконані, що знання, якими оволодівають підлітки і юнацтво, мусять діставати громадянську спрямованість — тільки за цієї умови інтелектуальне виховання органічно поєднується з вихованням громадянським і ідейно-політичним. Важливо не тільки те, щоб юнак знав, яка непримиренна ідейна боротьба відбувається в нашій країні в світі між комуністичною і буржуазною ідеологіями. Важливо те, щоб юнак активно відстоював комуністичну позицію в цій боротьбі, а для цього є велика можливість — нести свої знання народові, бути пристрасним пропагандистом комуністичних ідей, утверджувати наші ідейні принципи в своїй свідомості і в свідомості своїх товаришів — як старших, так і ровесників.

«Я тільки ти передав те, що є в твоєму серці, в серце іншої людини, як тільки над думками, що хвилюють твою душу, замислилась інша людина, — значить, ти вже вступаєш на благородну й нелегку стежку громадянства» — такі думки ми прищеплюємо кожному комсомольцеві і старшому піонерові. Для нас це питання є предметом повсякчасної турботи, щоб знання в головах наших вихованців не були мертвим вантажем і щоб єдиним практичним їх застосуванням не були відповіді на уроках для одержання оцінки. Разом з комітетом комсомолу ми використовуємо всі можливості для того, щоб знання завжди були в русі, виступали засобом громадянських взаємовідносин. Доповіди на заняттях науково-предметних гуртків, політична інформация в класах, виступи на Вогнищах Культури, оформлення різноманітних стендів з новинами науки і техніки, складання анотацій на прочитану книгу для шкільної бібліотеки — це тільки незначна частина того, що можна назвати громадянським застосуванням знань.

Кінцева мета спільної роботи педагогічного колективу й комсомолу — щоб комсомольці були не тільки вихованцями, а й вихователями. Виховуватися по-справжньому в роки ранньої юності — це значить вкладати часточку своєї душі в іншу людину.

с. Павлиш
Онуфривського району.

XXIII СПАРТАКИАДА ШКОЛЯРІВ У КІРОВОГРАДСЬКІЙ ЗОНІ

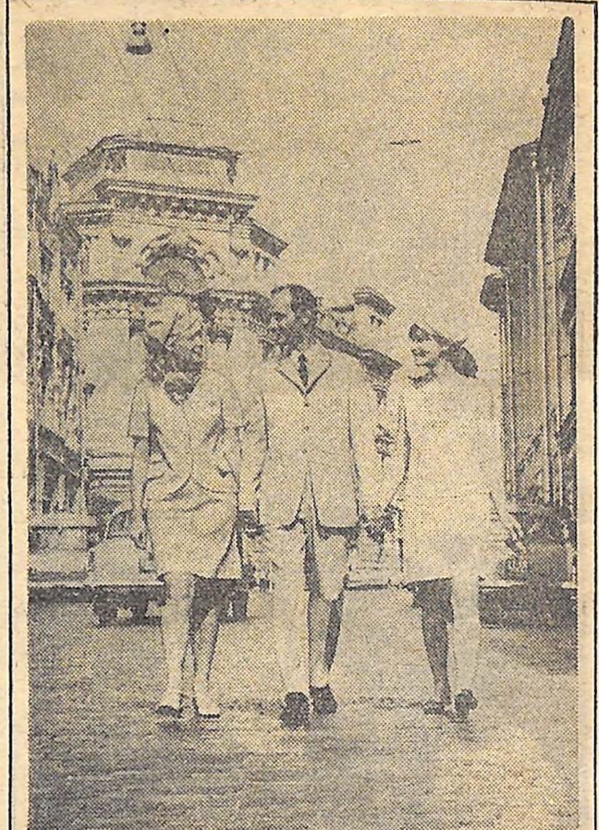
XXIII республіканська спартакиада стартувала весною. Тоді було проведено фінали з кількох видів спорту. Зараз, коли закінчився навчальний рік, юні спортсмени знову вийшли на стадіони і спортивні майданчики, щоб в упертих поєдинках боротись за звання найсильніших. Кіровоград теж став місцем поєдинків школярів. Тут відбулись зональні змагання з футболу і теніса. Наш кореспондент попросив головних суддів змагань розповісти, як проходила спортивна боротьба в зоні за вихід у фінал.

А. ГУЛЯ, суддя республіканської категорії, головний суддя змагань з футболу:

— Три дні на стадіоні «Юний піонер» мірялись силами футбольні команди Севастополя, Дніпропетровської і Кіровоградської областей. Зустрічі між командами закінчились так: Севастополь — Дніпропетровська обл. — 0:3, Кіровоградська обл. — Севастополь — 6:0, Кіровоградська обл. — Дніпропетровська обл. — 0:0. Кіровоградцям, які виграли з переконливим рахунком у хлопців із Севастополя, досить було зіграти із суперниками з Дніпропетровська вничю, щоб здобути перше місце і одержати путівку у фінал. Це їм вдалося. Хоч дніпропетровці перегравали наших земляків і бодай один м'яч, ворота господарів поля так і залишились недоторканими. В цьому дніпропетровці повинні звинувачувати себе, що не вміли як слід розпорядитись м'ячем в потрібний момент. Чому я це підкреслюю? А тому, що представники команди Дніпропетровської області створили навколо цієї гри нервозну обстановку, безпідставно звинувачували суддів, втягли футболістів у цей ажіотаж, забувши про свою роль вихователів і наставників.

Й. ХУДАЙНАТОВ, суддя I категорії, головний суддя змагань з теніса:

— В кіровоградській зоні виступало п'ять команд: Донецької, Київської, Кіровоградської, Херсонської і Черкаської областей. Херсонці, ще за два дні до кінця змагань, закінчили зустрічі із своїми суперниками, не програвши жодної з них. Їх від'їзд додому був радісним — і місце, 4 очка виграшів позавчора у кіровоградців, кияни забезпечили собі друге місце. Остання зустріч між командою Черкаської області і господарями майданчика виявить, хто з них буде на четвертому або п'ятому місці.

Костюми для радянських юнаків і дівчат, учасників IX Всесвітнього фестивалю молоді й студентів у Софії розробили художники Загальносоюзного будинку молодей у Москві. У дівчат — два костюми. Один костюм гладкий, блузка його з вишивкою за російськими національними мотивами, і другий костюм напівприлягаючого силуету з трьома кишеньками. Обидва наряди пошиті із дрянного полотна з лавсаном. Для юнаків костюми виготують із світло-сірої шерсті з лавсаном. Доповненнями до костюмів будуть служити модні кепі, береті і яскраві хустки. На знімку: костюми членів радянської делегації на IX Всесвітній фестивалю молоді й студентів у Софії. Фото Р. АЛФІМОВА. (ЛПН).

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

ПЕРЕМОЖНА ХОДА «СУДНОБУДІВНИКА»

Як ми вже повідомляли, у минулому турі кіровоградська «Зірка» зіграла з Ярославським «Шинником» 1:1. Нічиєю, але з рахунком 2:2, змушений був задовольнитися і загорський «Металург», який зустрічався на своєму полі з одноклубниками з Куйбишева.

Воронежський «Труд» на чужому полі завдав поразки (3:1) команді СКЧФ. Це дозволило йому зрівнятися із «Зіркою» за кількістю набраних очок і випередити її за кращою різницею забитих та пропущених м'ячів.

Переможну ходу продовжує миколаївський «Суднобудівник». Приймаючи на своєму полі «Зірку» (Рязань), він виграє з рахунком 3:1.

Інші команди підгрупи зіграли так: «Локомотив» — «Текстильник» — 3:1, «Таврія» — «Сокіл» — 0:3, «Авангард» — «Спартак» — 1:1, «Дніпро» (Кременчук) — «Динамо» — 1:0, «Металург» (Липецьк) — «Росгіспмаш» — 0:2. Дніпропетровське «Дніпро» і «Кубань» гратимуть 8 липня.

Позавчора в Кіровограді зустрілися дублери місцевої «Зірки» і «Текстильника». З рахунку 15 1 4 10 9—20 6

ЗМАГАННЯ В ЛИПНІ

Другий літній місяць багатий на спортивні події. У спартакіаду області вступить у завершальний етап V спартакіада, спортсмени «Колгоспника» наблизяться до фінішу обласних сільських ігор, в розпалі буде заочна спартакіада товариства «Авангард» за труд і довголіття. Своє досягнення спортсмени цих товариств присвячують 50-річчю Ленінського комсомолу.

Обласна рада ДССТ «Колгоспник» з 5 по 8 липня проведе зональні змагання з волейболу, фінал якого відбудеться 18 — 21 цього ж місяця. З 19 по 21 сільські легкоатлети будуть виборювати в Новомиргороді особисто-командну першість області свого товариства. Спортсмени «Колгоспника» візьмуть участь в ряді республіканських змагань, результатів яких входять до залку III Сільських спортивних ігор. В третій декаді місяця учні технікумів системи Міністерства сільського господарства змагатимуться в Київській області з велоспорту. В таких же змаганнях візьмуть участь і учні технікумів Укоопспілки. В цей час їх товариші виступатимуть у Чернівцях в змаганнях із спортивною гімнастикой, Гандболісти сільського спортивного товариства з 20 по 23 м'ягатимуться силами в Дніпропетровську в змаганнях на першість центральної ради ДССТ «Колгоспник».

Чимало змагань проведуть спартакіади. Вони візьмуть участь у першості Укравради товариства з баскетболу, в особистій першості з веслування на байдарках і каное серед юнаків 1949 — 1950 років народження. Фехтувальники «Спартаківського товариства. Любителі м'ячів ракетки в останній декаді місяця проведуть змагання в Харкові, де виборюватимуть першість Укравради. Легкоатлетам-спартакіадам 1950 — 1953 років народження доведеться змагатися зі своїми ровесниками 19 — 21 липня. На початку місяця легкоатлети товариства візьмуть участь у напівфіналі V республіканської спартакіади, яка відбудеться в Умані.

Кращі авангардські колективи фізкультури і спортсмени спортклубів м'ягатимуться силою з 23 по 26 в Нікополі з класичної боротьби. У велосипедистів товариства не менш відповідальна поїздка в Київ на першість центральної ради «Авангарду».

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 2 липня. Перша програма. 11.00 — «Кабардино-Балкарія». Телефільм. (Кіровоград). 11.30 — «Запруда». Телевізійний фільм. (Кіровоград). 17.30 — Екран молодих. «На Всесоюзній ударній». (Донецьк). 18.00 — Для дітей. «Світлячок» починає сеанс. (К). 18.30 — Телевізії. (К). 18.50 — Телереклама. (К). 19.00 — До 50-річчя

Компартії України. «Комуністична партія України в період розгориного будівництва комунізму». (К). 19.30 — «Секретна команда «Бумеранг». Телевізійний художній фільм. III серія. (М). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Кіровоградські вісті. 21.30 — Оголошення. (Кіровоград). 21.35 — «Заздрість». I серія. Телефільм. (Кіровоград). Друга програма. 21.15 — Юні кінорежисери. (К). 22.30 — До 50-річчя КПУ. «Зустріч поколінь». (К).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

ВІВТОРОК, 2 липня. 17.00 — Короткометражні фільми. 17.30 — Екран молодих. «На Всесоюзній ударній». (Донецьк). 18.00 — Для дітей. «Світлячок» починає сеанс. (К). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.50 — Телевізійна реклама. (К). 19.00 — До 50-річчя Комуністичної партії України. «Компартія України в період розгориного будівництва комунізму». (К). 19.30 — «Секретна команда «Бумеранг». Телевізійний художній фільм. II серія. (М). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Кіровоградські вісті. 21.30 — Оголошення. (Кіровоград). 21.35 — «Заздрість». I серія. Телефільм. (Кіровоград). Друга програма. 21.15 — Юні кінорежисери. (К). 22.30 — До 50-річчя КПУ. «Зустріч поколінь». (К).

дівництва комунізму». (К). 19.30 — «Секретна команда «Бумеранг». Телевізійний художній фільм. II серія. (М). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Знайомство з самодіяльним театром юного глядача м. Первомайська. 22.00 — Художній фільм «Маленький втікач».

СЕРЕДА, 3 липня. 17.00 — Мультиплікаційні фільми. 17.30 — «Я людина, я веселина». Літературна передача. (Донецьк). 18.00 — Футбол: «Динамо» (Тбілісі) — «Динамо» (Київ). 18.45 — Телевізійні вісті. (К). 19.00 — «В боротьбі з вогнем». (М). 19.30 — «Секретна команда «Бумеранг». Телевізійний художній фільм. III серія. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Актуальний екран. 21.45 — Художній фільм «Процавай!».

АДРЕСА: ТЕЛЕФОН

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділа — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ г. Кіровоград.